

Peter zataji Jezusa.

„¹⁾ poslopje Kájfno derzán,
V preddvôrje Ivan vnide, ¹⁾
Da zve, kaj bode Jezusu,
In kaj nasledek hrupu.
Pogumen dosti Peter nij,
Za Ivanom ne sméje; ²⁾
A Ivan déklo prosil je,
Odperla mu je dúri.

Po noči bil je krepek mraz,
Na dvoru so vkurili,
Ter svečeniki, ³⁾ hlapci njih
Ob ognji so se zbrali.
Še Peter k ognju bliža se,
Ne, ker je mraz mu bilo,
Rad zvedel bi, kaj Jezusa
Tam bode se godilo.

Tu pride dekla Kájfina,
In ko ugleda Petra,
„Ta mož je z Galilejcem bil!“
Tako ga vsem ovádi. ⁴⁾
„Človeka tega jaz ne znam,“
Tajéč jej reče Peter.
Petelin prvič je zapél,
A Peter ga ne čuje.

Zbeži; — ko verne se nazáj,
Uzré ga druga žena,
Ter hlapcem reče: „Tá je bil
Priatelj Nazarènu!“
„Resnično,“ hlapec néki dé, ⁵⁾
„Da ti za njim si hodil!“
„Jaz ne! Jaz lica mu ne znam!“
Rotí se Peter zopet.

Za nekaj časa hlapec drug
Pokaže s perstom Petra:
„Če rekel je, da ga ne zna,
Očitno se nam laže!
Priatelj velik si njegov,
Govóri po pravici!“
A Peter se zakolne spet:
„Jaz ga ne znam v resnici!“

Nekdó iz rodbe Málhove,
Ki Peter bil ga ranil,
Dolží ga: „Ž njim si v vertu bil,
Čemú se dalje braniš?“
„Človeka tega jaz ne znam!“
Spet zarotí se Peter.
Petelin drugič je zapél,
In zdaj ga Peter čuje.

Domisli Peter se besed.
Ki Jezus jih je rekel:
„Petelin dvakrat bode pel,
Ti zatajiš me trikrat!“
Pogleda Jezus bridko ga,
Obraz si on zakrije.
Odiđe tja v samotén kraj,
In tam se milo joka.

— * * *
A tudi ti ga čestokrat
S pregreho zatajuješ,
Kadár zapóvedi in uk
Njegóv teptáš prederzno.
Daj milost Jezus ti tedáj,
Da prav razznaš pregreho,
In kakor Peter, z jokom spet
Očistiš dušo svojo.

— o —

¹⁾ Vniti, vnidem, hinein gehen: vñ + iti. ²⁾ Sméti, smem in tudi: sméjem, wagen, dürfen. ³⁾ Svečenik, Priester. ⁴⁾ Ováditi, angeben, anklagen. ⁵⁾ Déti, dém, déš, dé, dejál sem znači tudi: ich sage itd., ich habe gesagt.